

«Ός ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων...» (Ματθ. ιν' 6).

ΠΑΙΔΙΑ ΘΥΜΑΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

«**ΑΓΑΠΑΣ** πὺ πολὺ τῆ μαμὰ ἢ τὸν μπαμπᾶ;» *Ἡ σχεδὸν ἀθῶα αὐτὴ ἐρώτηση ποὺ θέτουν οἱ περισσότεροι γονεῖς, μπορεῖ νὰ ἔχη ὀλέθριες ἐπιπτώσεις ἔπειτα ἀπὸ ἓνα διαζύγιο. Καὶ ὅμως, πολὺ συχνά, μετὰ τῆ διάλυση τῆς οἰκογενείας, ὁ ἓνας γονιὸς ἐπιχειρεῖ νὰ στρέψῃ τὰ παιδιὰ ἐναντίον τοῦ ἄλλου... Στὶς ΗΠΑ, ἢ 25ῆ Ἀπριλίου εἶναι ἀφιερωμένη στὸ Σύνδρομο τῆς Γονικῆς Ἀποξένωσης, ποὺ ἀφορᾷ τὴν ψυχολογικὴ ζημιὰ ποὺ μπορεῖ νὰ προκαλέσει σὲ ἓνα παιδί ἢ προσπάθεια τοῦ ἑνὸς γονέα νὰ τὸ στρέψῃ ἐναντίον τοῦ ἄλλου μετὰ τὸ διαζύγιο... «Μὴ γράφεις τὸ ὄνομά μου, τὰ παιδιὰ δὲν φταῖνε σὲ τίποτα νὰ μᾶς διαβάξουν στὶς ἐφημερίδες»» (Καθημερινή» 24.4.08). Καίριο πρόβλημα τὸ διαζύγιο. Νόσος τῆς ἐποχῆς μας χαρακτηρίζεται ἀπὸ κορυφαίους κοινωνιολόγους. Σεισμικὸ γεγονός πρώτου μεγέθους ποὺ συγκλονίζει τὰ κοινωνικὰ θεμέλια καὶ ἀπειλεῖ μὲ κατάρρευση ὁλόκληρο τὸ κοινωνικὸ οἰκοδόμημα. Πῶς μπορεῖ νὰ παραβλέψῃ κανεὶς τὴν τραγικότητα τοῦ φαινομένου, ὅταν στὴν Γαλλία ἓνας στοὺς τρεῖς γάμους διαλύεται; Καὶ αὐτὸ δὲν συμβαίνει μονάχα «εἰς Παρισίους». Καὶ τὸ Κράτος προχωρεῖ στὴ διευκόλυνση τῶν διαζυγίων καὶ στὴ νομιμοποίηση τῶν «ἐλεύθερων συμβιώσεων»!*

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΦΘΟΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ἢ εἶδηση καὶ ὅμως ἀληθινή: «Τὸ

ῥᾶς τῆς παιδικῆς κυρίως ἡλικίας δὲν εἶναι ἐμπαιγμὸς καὶ ὑποκρισία νὰ κάνουμε λόγο γιὰ φροντίδα, ὅταν ἢ ἀδιαφορία γιὰ τὴν ψυχοσωματικὴ ὑγεία καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τῶν παιδιῶν ἔχει ξεπεράσει κάθε ὄριο:

ΘΑΥΜΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΟ!

ΕΙΝΑΙ ἀπορίας ἄξιο, πῶς πέρασε σχεδὸν ἀπαράτηρη καὶ ἀσχολίαστη ἢ συνέντευξη ποὺ ἔδωσε στὸ νεανικὸ περιοδικὸ «Schooligans» (ἐνθετο στὴν ἐφημερίδα τὰ «NEA» 19.4.08) ὁ πρόεδρος τοῦ ΣΥΡΙΖΑ κ. Ἀλέξης Τσίπρας. Σ' αὐτὴν οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ὁ κ. Τσίπρας δὲν δίστασε νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμό του γιὰ τὸν αἰμοσταγῆ τύραννο ἑνὸς δισεκατομμυρίου λαοῦ καὶ ἐγκληματία κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ διάλογος, ὅπως δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ εἶναι ἀποκαλυπτικὸς. Παραθέτουμε αὐτούσια ἀποσπάσματα: «Ὁ Μάο ἐκτιμοῦσε ὅτι αὐτὸ ποὺ κάνει εἶναι ἓνα βῆμα πρὸς τὴ σοσιαλιστικὴ κοινωνία. Καὶ πιστεῦε ὅτι ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα. Ἀλλά, ὁ σκοπὸς του, ἢ πρόθεσή του ἦταν καλὴ». Ἐρώτ.: «Ἀπ' αὐτὴν τὴν καλὴ πρόθεση πέθαναν 38 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι! Περισσότεροι ἀπὸ ὅσους σκότωσε ὁ Χίτλερ!» Τσίπρας: «Ἐ, τώρα δὲν μπορούμε νὰ συγκρίνουμε τὸν Χίτλερ μὲ τὸν Μάο! Μπορεῖ τὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα νὰ εἶχαν αὐτὸ τὸ τεράστιο ἔλλειμμα ἐλευθερίας, ἀλλὰ τουλάχιστον εἶχαν στὸ κέντρο τῆς σκέψης τους τὸν ἄνθρωπο». Ἕνας, λοιπόν, πολιτικὸς ἀρχηγός, ποὺ φιλοδοξεῖ νὰ κυβερνήσῃ τὴν χώρα, θαυμάζει τὴ σκέψη ἑνὸς ἀδίστακτου ἐγκληματία καὶ κατ' ἐπέκταση ἀμνηστεύει τὸν ἐξολοθρευτὸν δεκάδων ἑκατομμυρίων ἀθῶων καὶ ὁ πολιτικὸς -καὶ ὄχι μόνος κόσμος σιωπᾶ! Ἄνοχὴ χειρότερη ἀπὸ τὴν ἐνοχί.